

עפ"ת 47492/12/13 - אחמד קראגה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 47492-12-13
02 ינואר 2014

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערער
נגד
המשיבה
אחמד קראגה
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המערער - עו"ד דוד גולן

ב"כ המשיבה - עו"ד מאיה בש

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער הורשע על-פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון ובמסגרת צירוף תיקים שעשה בשני תיקים של נהיגה בשכרות. האישום הראשון, עבירה שעבר ביום 22.02.09, אז נסע כאשר בבדיקת דם נמצא שיש בדמו 142 מ"ל אלכוהול בכל 100 מ"ל דם.

באותו מקרה גרם המערער, בשל מצבו, לתאונת דרכים - איבד שליטה על רכב, סטה, התנגש בעמוד ובקטנועים שהיו במקום. הוא עצמו ושתי נוסעות ברכבו נזקקו לטיפול רפואי, כל זאת לבד מנזקים לרכוש.

במקרה נוסף, אותו צירף המערער, בתאריך 15.02.13 ברמת גן, נהג כאשר בכל ליטר אוויר נשוף מריאותיו היו 535 מק"ג אלכוהול.

עסקינן בשני מקרים קשים של נהיגה בשכרות גבוהה, לאלה מצטרפת העובדה שלמערער הרשעה קודמת בשכרות, עבר תעבורתי לא קל ועבר פלילי מכביד בעבירות שונות.

בית משפט קמא שלח את המערער לשירות המבחן והתקבל תסקיר קצין מבחן, אשר אפשר לומר לגביו שאיננו חיובי בלשון המעטה. שירות המבחן קובע, בין היתר "לא התרשמנו כי הינו בשל לטיפול ומגויס לבדיקה עצמית באופן

ממשי...".

בית משפט קמא גזר על המערער את העונשים שגזר במסגרת הסדר טיעון חלקי בין הצדדים. התביעה עתרה במסגרתו למאסר בפועל של שישה חודשים מאחורי סורג ובריח והמערער, בסיוע בא כוחו, ביקש להסתפק בעבודות שירות.

בסופו של יום, בית משפט קמא הטיל על המערער עונש קל, בפירוש עונש קל, של שישה חודשי מאסר בעבודות שירות ושל פסילה בפועל של ארבע שנים ושמונה חודשים, כאשר שמונת החודשים שמעבר לארבע שנים הינם תוצאה של הפעלת פסילות מותנות.

בערעור מבקש ב"כ המערער שבית משפט זה יפחית מעונש המאסר לריצוי בעבודות שירות ומתקופת הפסילה.

צינתי לעיל שבית משפט קמא גזר עונש קל על המערער, ובוודאי אין מדובר בעונש המצדיק התערבות של הערכאה הערעורית בענישה שהוטלה כראוי וכהולם על ידי הערכאה הדיונית.

בטרם סיום יש לומר, שבית משפט קמא הפעיל התחייבות שעליה חתם המערער בתיק קודם, אך לא הרבה קודם בזמן, בגזר דין שהוטל עליו ביום 26.12.12. מדובר בהתחייבות בשיעור של 15,000 ₪.

אין, כמובן, מקום להתערב בהפעלת ההתחייבות. עם זאת, אעיר שחובתו של בית המשפט, בעת שהוא מפעיל התחייבות, היא לראות ולקבל מהתביעה את ההתחייבות עצמה ואל לו להסתפק בגזר הדין. כך אומר סעיף החוק במפורש- סעיף 76 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 " **...יתחייב אדם לפי סעיף 72 להימנע מעבירה...הרשיעו בעבירה שהתחייב ממנה...**". כלומר, הציווי בגזר הדין לא די בו, בית המשפט צריך לראות אם אכן יש חתימה.

התובע, בטיעון לעונש במקרה שבפנינו, לא הציג את ההתחייבות אלא הגיש לבית משפט קמא את גזר הדין, ראה עמ' 8 ש' 23-24 לפרו' בית משפט קמא. בנסיבות אלה, חששתי שמא המערער לא חתם על כתב ההתחייבות. הזמנתי וקיבלתי את תיק בית משפט קמא ולשמחתי ראיתי שהמערער חתם על התחייבות, ולכן אין להתערב אפוא בחלק זה של גזר הדין.

הערעור נדחה.

למרות בקשתו של הסנגור לדחות את ריצוי עונש עבודות השירות, הנני מורה שהמערער יתייצב לעבודות השירות כפי שנקבע על-ידי בית משפט קמא וכפי שנקבע בחוות הדעת על-ידי הממונה על עבודות השירות, ביום **13.01.14**.

ניתנה והודעה היום א' שבט תשע"ד, 02/01/2014 במעמד הנוכחים.

רענן בן-יוסף, שופט

